

небы ся турило то въ челюсты-ть на ужасный-ть мѣждусобный бой, проводи той оныя четы, кои-то бѣхъ ся приготвили кое-къдѣ врѣхъ него, а сѣщо и свои-ть привѣрженицы, да си идѣтъ на долове-ть, и така примина той въ Земень въ Аустрійскѣ область, безъ да стане нѣкое движение въ земли-тѣ. И така добро-то получи зло; оная сила и онова достоинство, пакъ и само-то зашитение за цѣлокупность-тѣ на управление-то, уборихы Михаила. И само да ся е отслабило малко на Турцы-ть и той бы пакъ останалъ, обаче той заради любовь-тѣ на правдина-та и благостояние-то на отечество-то си остана непоколебимъ.

Освенъ Вучича прие съочастие на подвигъ-ть врѣхъ князь Михаила и Стефанъ Петровичъ Кничанинъ, кой-то ся въ год. 1848—1849. въ Маджарскѣ-тѣ бунѣ толкова ушѣ прослави; — той умрѣ на 26. Май 1855. годинѣ.

Вучичъ прие следъ Михаила съ свои-ть привѣрженицы думень-ть на владение-то. Въ съгласие съ турскій-ть комисаръ воспостави едно привремено правление, въ кое-то предсѣдавахъ Вучичъ, Симичъ и Петрониевичъ, и въ това врѣмя направихъ народнѣ скупчинѣ. И тѣй на 2. Септ. 1842. годинѣ започна ся оная най-паче отъ самы-ть противницы на Обреновцы съставляюща ся скупчина. Александеръ Кара-Георгиевичъ бѣше сега убо отъ това множество като такъвъ назначень, кой-то заслужва да бѣде князь, защо-то, предлагахъ, като сынъ на оногова мѣжа, кому-то е ушѣ княжевско-то достоинство още отъ начало припадало, и защо-то е тоя (Кара-Георгій) най-много за Сърбѣ